

בבית המשפט העליון

ע"א 58/23

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערערת: גיודי פת

נגד

המשיבים: 1. דורון פת
2. אפרים פת

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בפתח תקווה
מיום 23.12.2022 בת"א 41817-09-14 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ע' יוסף-קזין

בשם המערערת: בעצמה

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (השופטת ע' יוסף-קזין)
מיום 23.12.2022 בת"א 41817-09-14 (להלן: ההליך), שבה נדחתה בקשת המערערת
לפסילת המותב מלדון בהליך.

1. הצדדים להליך הם בעלי זכויות החכירה בחלקה 52 בגוש 6722 המצויה
ברחוב הגבעה 2 בסביון (להלן: החלקה). המשיבים הגישו נגד המערערת תביעה לסעד
הצהרתי שיורה לה לפעול להשלמת הליכי הפיצול והפרצלציה של החלקה, וכן לשאת
בהוצאות ובתשלומים הכרוכים בכך.

2. ביום 12.6.2019 ניתן פסק דין הצהרתי בהליך, בו נקבע, בין היתר, כי על
המערערת לחתום על המסמכים הנדרשים לביצוע ורישום הפיצול והפרצלציה של
החלקה ולשלם כל תשלום שנדרש לשם כך, כפי חלקה היחסי בחלקה. עוד נקבע, כי
בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין, על המערערת להסיר את הערת העיקול מיום
30.5.2010 הרשומה על זכויותיה בחלקה.

3. על פסק הדין הגישה המערערת ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (ע"א 10213-08-19). במסגרת אותו הליך הגיעו הצדדים להסכמה, אשר קיבלה תוקף של פסק דין ביום 11.3.2020, ולפיה "תוצאת פסק הדין לפיה יש לפרק את השיתוף, תישאר בעינה", אך לצד זאת הוסכם על שינויים מסוימים בנוגע לתשלומים שבהם חויבה המערערת.

4. ביום 18.2.2021 הגישו המשיבים בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט לבית המשפט קמא, בגדרה עתרו לחייב את המערערת לקיים את פסק הדין שניתן בהליך. המערערת התנגדה לבקשה, וביום 18.5.2021 הגישה בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט מטעמה, ובה טענה כי המשיבים נמנעים מלהעביר לידיה את המסמכים הדרושים לצורך מחיקת העיקול וביצוע ורישום הפרצלציה בחלקה (להלן: בקשת הביזיון מטעם המערערת). ביום 7.6.2021 נעתר המותב לבקשת המשיבים, ולאור זאת, המליץ למערערת, בהחלטה נוספת באותו יום, למשוך את בקשתה לפי פקודת בזיון בית המשפט. המערערת עמדה על בירור בקשתה ודיון בבקשה נקבע ליום 14.9.2021.

ביום 19.7.2021 הגישה המערערת ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (ע"פ 40532-07-21) ובו הלינה, בין היתר, על קבלת בקשת הביזיון מטעם המשיבים מיום 7.6.2021, כמו גם על הצעת המותב למשוך את הבקשה מטעמה. ביום 24.11.2021 ניתן פסק דין בערעור (להלן: פסק הדין בערעור), בו הורה בית המשפט המחוזי, בהסכמת הצדדים, על מינוי כונס נכסים שיטפל בביצוע ורישום הפיצול והפרצלציה בחלקה נושא ההליך דנן. כן נקבע כי החלטת המותב מיום 7.6.2021 תבוטל, וכן יבוטלו הליכי הביזיון שננקטו על ידי המערערת כנגד המשיבים. לבסוף, נקבע כי "ככל שיוגשו בקשות למתן הוראות על ידי הכונס או מי מהצדדים יידונו הן על ידי הערכאה הדיונית".

5. ביני לביני, ביום 9.9.2021 הגישה המערערת בקשה לפסלות המותב (להלן: בקשת הפסלות הראשונה). בבקשה נטען כי יש לפסול את המותב בשל "משוא פנים ודעה קדומה", וכן בשל "התעלמות משיבוש הליכי משפט של המשיבים". בהקשר זה, נטען כי קיים חשד לתיאומים אסורים מחוץ לכותלי בית המשפט בין המותב לבין בא כוח המשיבים, וכי המותב גיבש "דעה מוקדמת" באשר לבקשת הביזיון שהגישה המערערת, כפי שנלמד מהצעתו למערערת מיום 7.6.2021 בדבר משיכת הבקשה מטעמה. עוד העלתה המערערת השגות על החלטות ביניים שונות שניתנו בהליך, המלמדות לשיטתה, על "הטיה לטובת המשיבים", וכן הלינה על היבטים שונים בהליך, בהם חויבה בהוצאות משפט.

6. ביום 14.9.2021, התקיים הדיון בבקשת הביזיון מטעם המערערת, במהלכו נתן המותב את החלטתו בבקשת הפסלות. המותב דחה את הבקשה לפסילתו בקבעו כי תכליתה של הבקשה ברצון להעביר את בירור ההליך למותב אחר "משום שהחלטותיו של מותב זה אינן לרוחה של [המערערת]". מכל מקום, נקבע כי טענות המערערת בדבר משוא פנים ותיאום החלטות פסול נטענו בעלמא וללא כל ביסוס. אשר להצעת המותב מיום 7.6.2021, הובהר כי בית המשפט "רשאי להפנות צד לקשיים בתובענתו והעלאתה של הצעת פשרה אינה מבססת עילה לפסלות". לבסוף, צוין כי טענת המערערת בדבר שיבוש הליכי המשפט הועלתה על ידה במסגרת בקשת הביזיון, אשר טרם התבררה, וכי אין בה ממש. לפיכך, הבקשה נדחתה והמערערת חויבה בהוצאות המשיבים בסך 2,500 ש"ח.

על החלטתו זו של המותב שלא לפסול את עצמו לא הוגש ערעור.

7. ההליך המשיך להתנהל וביום 12.5.2022 הגיש כונס הנכסים בקשה למתן הוראות בנוגע לאופן הפנייה לרשות מקרקעי ישראל לצורך ביצוע עסקת פיצול המקרקעין. חרף התנגדות המערערת, ביום 5.8.2022 נעתר המותב לבקשה והורה לכונס הנכסים לפעול "בדרך המוצעת על ידו ואשר מפורטת בסעיף 19 לבקשתו למתן הוראות". כן הובהר בהחלטה כי הבקשה תואמת את פסק הדין בערעור וכי אין בבקשת הכונס פגיעה בזכויות המערערת אלא "ההפך מכך, בדרך הפעולה שהתבקשה על ידי כונס הנכסים שמורות זכויות שני הצדדים במלואן".

8. ביום 4.9.2022 הגיש כונס הנכסים הודעת עדכון בדבר התקדמות הליכי הכינוס ובקשה נוספת למתן הוראות, ונקבע כי על הצדדים להגיב לבקשה עד ליום 18.9.2022. ביום 13.9.2022 הגישה המערערת בקשה למחוק את הסעיפים בבקשת הכונס, בטענה כי האמור בה חורג מסמכויותיו, ולחלופין התבקשה ארכה בת 60 יום להגשת תגובתה. ביום 14.9.2022 דחה המותב את הבקשה והורה למערערת לפרט את מלוא טענותיה בתגובתה.

9. ביום 20.9.2022 הגישה המערערת בקשה נוספת לפסילת המותב. בבקשה נטען למשוא פנים ודעה קדומה מצד המותב, המתבטאים לשיטתה ב"קבלת החלטות באופן גורף לטובת [המשיבים]", זאת חרף ידיעתו של המותב כי "בקשותיהם מבוססות על הצהרות כוזבות" ו"שהם מבצעים פעולות שלא כדין ובניסיון לשבש הליכי משפט".

בתוך כך, העלתה המערערת השגות על החלטות שונות שנתן המותב לאורך ניהול ההליך, ובהן ההחלטה מיום 5.8.2022, וכן ההחלטה מיום 14.9.2022 אשר ניתנה, לדבריה, ללא נימוק ומצביעה על "עוינות קיצונית" מצד המותב. עוד טענה המערערת לתיאום החלטות פסול בין המותב לכונס הנכסים בהליך, אשר לדבריה, ידע על ההחלטה בבקשתו מיום 5.8.2022 עוד בטרם ניתנה. לבסוף, טענה המערערת כי היה על המותב להכריע בבקשת הפסלות הראשונה לאלתר ולפני מתן כל החלטה אחרת, תוך שהודגש כי כל אשר נטען בבקשת הפסלות הראשונה "עודו בתוקף, וביתר שאת".

10. לאחר קבלת תגובות המשיבים וכונס הנכסים בהליך, שהתנגדו לבקשת הפסלות, ביום 23.12.2022 דחה המותב את הבקשה. בפתח הדברים, ציין המותב כי מרבית טענותיה של המערערת חוזרות על האמור בבקשת הפסלות הראשונה, ומשעה שהמערערת לא ערערה על ההחלטה, אין מקום להעלותן בשנית. מכל מקום, נקבע כי בקשת הפסלות משוללת בסיס וכי טענותיה של המערערת בדבר תיאום החלטות והתנהלות פסולה של המותב הן "האשמות שווא מכפישות, דברי לשון הרע קשים וחמורים ביותר, חסרי כל שחר וחסרי כל אחיזה במציאות", אשר לא נתמכו בתצהיר מטעמה. עוד הוסיף המותב כי החלטתו מיום 14.9.2022 מושתתת על טעמים ענייניים ואין בה להקים עילת פסלות. בנסיבות אלו, נקבע כי הבקשה הוגשה מטעמים לא ענייניים, ולפיכך מצדיקה השתת הוצאות מוגברות על המערערת. על כן, חויבה המשיבה בהוצאות המשיבים וכונס הנכסים, בסך של 5,000 ₪ לכל צד.

11. מכאן הערעור דנן, בו שבה המערערת על הטענות שהועלו בבקשת הפסלות, וטוענת כי בניגוד לקביעת המותב, טענותיה "מבוססות על נושאים שלא נדונו בבקשה הראשונה" ואשר לא זכו להתייחסות בהחלטתו. במסגרת זו, מלינה המערערת על דחיית בקשת הפסלות הנוכחית מבלי שנערך דיון מהותי בעילות שנוצרו לאחר החלטת הפסלות הראשונה, וסבורה כי טענת המותב בדבר אי-הגשת תצהיר כתימוכין לטענותיה אינה נתמכת בהוראות הדין. המערערת מוסיפה ומפרטת על החלטות ואירועים שונים לאורך ניהול ההליך, המלמדים לשיטתה על "עוינות קיצונית" מצד המותב, זאת "בכל דיון ובכל החלטה כנגדה". בתוך כך, שבה המערערת על השגותיה כנגד החלטות המותב מיום 5.8.2022 ומיום 14.9.2022, בהן "התעלם [המותב] מהדין ומפסק הדין שניתן בערעור".

עוד מלינה המערערת על ההחלטה בבקשת הפסלות הראשונה וטוענת לפגמים שונים שנפלו בה. כך, נטען כי ההחלטה לא ניתנה לאלתר ולפני כל החלטה אחרת, וכי מתן ההחלטה במועד הדיון בבקשת הביזיון מטעמה מלמד על "משוא פנים ודעה

מוקדמת" באשר לעמדת המותב בבקשת הביזיון שנדחתה ביום 23.11.2021. המערערת מסבירה כי לא הגישה ערעור על החלטת הפסלות הראשונה "שכן לא היה בכך צורך או טעם", אך לשיטתה, נסיבות העניין מקימות הצדקה להורות על פסלות המותב כעת.

12. דין הערעור להידחות. בפתח הדברים אציין כי אף שאין מגבלה על מספר בקשות הפסלות שבעל דין רשאי להגיש, אין מקום לשוב ולהעלות טענות אשר נדונו ונדחו בבקשת פסלות קודמת ([ע"א 199/23](#) פלוני נ' האפורופוס לדין, פסקה 12 (31.1.2023); [ע"א 412/01](#) אבנשטיין נ' להב אבנשטיין, פסקה 6 (3.7.2001); [ע"פ 8478/13](#) רויטמן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.12.2013)). כפי שפורט לעיל, מרבית טענות המערערת הועלו במסגרת בקשת הפסלות הקודמת שהגישה; בקשה זו נדחתה, אך המערערת נמנעה מלהגיש ערעור על כך. בנסיבות אלו, אין מקום להידרש בערעור הנוכחי לטענות הנוגעות לבקשת הפסלות הקודמת, שעליה לא הוגש ערעור. זאת ועוד, טענותיה של המערערת בנוגע לפגמים שנפלו בהחלטת המותב בבקשת הפסלות הקודמת מיום 14.9.2021, וכן בהחלטתו מיום 23.11.2021, הועלו בשיהוי משמעותי שלגביו לא הובא הסבר המניח את הדעת, ודי בכך כדי לדחותן ([ע"א 1464/22](#) בן חיים נ' יעקבי, פסקה 11 (7.3.2022); [ע"א 8777/22](#) פלונית נ' פלוני, פסקה 14 (8.2.2023)).

13. לגופו של עניין, לא מצאתי כי טענות המערערת מקימות חשש כלשהו למשוא פנים מצד המותב. השגות המערערת מופנות כולן כלפי התנהלותו הדיונית של המותב והחלטות שונות שקיבל לאורך ניהול ההליך. לא אחת נפסק כי דרך ניהול ההליך והחלטות דיוניות שניתנות בו, אינן מקימות כשלעצמן עילת פסלות – אף כשמדובר בהצטברות של החלטות שאינן לרוחו של בעל דין – וכי הדרך להשיג על החלטות מעין אלה היא בהליכי ערעור מתאימים ([ע"א 3374/22](#) פלונית נ' פלוני, פסקה 8 (30.6.2022); [ע"א 5733/21](#) פלוני נ' פלוני, פסקה 11 (30.8.2021); [ע"א 5304/22](#) פלוני נ' פלונית, פסקה 9 (29.9.2022)). כעולה ממערכת "נט המשפט", המערערת בחרה שלא להגיש ערעור על איזו מן ההחלטות שעליהן היא מלינה, ואין להלום את השימוש בהליך פסלות שופט כתחליף לערעור שלא הוגש (ראו והשוו: [ע"א 5345/22](#) ורקשטל נ' שופרסל בע"מ, פסקה 8 (18.10.2022); [ע"א 7632/22](#) מכללת אתגר הדרכות בע"מ נ' מדינת ישראל – רשות הפיתוח, פסקה 13 (13.12.2022)), קל וחומר הליך פסלות המייחס למותב האשמות חמורות ללא כל בסיס.

14. אשר על כן, הערעור נדחה. משלא נתבקשה תגובה, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ד בשבט התשפ"ג (15.2.2023)

א' חיות

ה נ ש י א ה

מרכז מידע, טל' 2703333-077, *3852 ; אתר אינטרנט, <https://supreme.court.gov.il> רי 23000580_V01.docx